

זהרירה חריפאי, שחקנית
(1929 - 2013)

בתפקיד אמא קוראז' ב"קאמרי"

שיחקה בעשרות תסכיתי רדיו, בערבי קריאת שירה ובסרטים, בהם סרטיו של אפרים קישון "סאלח שבתי", "תעלת בלאומילך", "השוטר אזולאי" ו"השועל בלול התרנגולות". עם הפרסים שבהם זכתה נמנים פרס ישראל לתיאטרון (2003), שלושה פרסי כינור דוד, פרס האקדמיה הישראלית על מפעל חיים, פרס עיריית תל-אביב-יפו לאמנויות הבמה (2001). חריפאי היתה אשתו של הסופר שלמה שבא ואמה של השחקנית והבמאית איה שבא.

זהרירה חריפאי: "התיאטרון בשבילי זה המקום שבו אפשר להוציא דברים מן הכוח אל הפועל. הוא נותן חופש לדמיון וליצירה ומזה יוצא נס. כל יום אתה מגשים חלום. זה היופי של התיאטרון".

נולדה וגדלה בתל-אביב. ב-1953 החלה להופיע בתיאטרון, ותפקידה הראשון היה בהצגה "זעקי ארץ אהובה" ב"הבימה". היתה ממקימי תיאטרון "זווית" ב-1958. ב-1959 הצטרפה ללהקת "בצל ירוק" ושיר הסולו הפרובוקטיבי שלה, "הפרוצה החלוצה", נאסר אז לשידור. חריפאי שיחקה בכל תיאטראות ישראל: "הבימה", "הקאמרי", תיאטרון באר שבע, תיאטרון חיפה ו"בית ליסין". בתחילת שנות השישים הופיעה בתיאטרון חיפה בהצגות "מעגל הגיר הקווקז" (בתפקיד גרושה) ו"אמא קוראז'" (בתפקיד האילמת) בבימויו של יוסף מילוא. על משחקה בהצגות אלו זכתה בביקורות נלהבות. ב-1988 הועלתה שוב ההצגה "אמא קוראז'" בתיאטרון "הקאמרי" וחריפאי שיחקה בה את אמא קוראז'. ב-1972 החלה לשחק בהצגותיו של חנוך לוין והיתה מזהה מאוד איתן. בין ההצגות: "יעקובי ולידנטל", "סוחר הגומי", "אורזי המזוודות", "אשכבה", "הרומנטיקאים" ועוד.

תפקידה האחרון היה ב-2012 בהצגה "סוף טוב" ב"קאמרי". לימדה וביימה הצגות ב"בית צבי" ובתיאטרון "הספריה". חריפאי